

Đóm Lửa Quê Người

Ngâm ngùi thương cảm những người đã hy sinh cuộc sống và sinh mạng cho lý tưởng, cho đất nước, trong bài “Đóm Lửa Quê Người” của Đại Tá Vũ Văn Lộc, bút hiệu Giao Chỉ. Bài này đăng trên DCVOnline, www.danchimviet.com, ngày 8/9/06.

Leo lét sáng giữa rừng đen đậm đặc,
Ánh đèn đêm trong khu vực Hạ Lào,
Ánh đèn ơi, gọi buồn nhớ biết bao,
Những buổi tối quê nhà sao hạnh phúc.

Từ 75, khi đi lòng đã quyết,
Dù biết trăm phần chết vẫn ơ hờ,
Tìm đường về kháng chiến chống cộng nô,
Cương quyết phải làm vá trời đội đá.

Lập khu chiến ở Thái Lan, Cam Bốt,
Vượt núi đồi, rừng, biển rộng về Nam,
Ám thâm đi khi bóng tối giăng màn,
Tự khắc phục bao khó khăn, gian khổ.

Thần chết đợi từng bước đi, cử động,
Ngàn địch quân theo rình rập sẵn môi,
Vài trăm quân kháng chiến quá nhỏ nhoi,
Lừng lững bước, phó đời cho mệnh số.

Máu đã chảy, bao thân người đã đổ,
Chết trong tù hay chết giữa rừng già,
Bởi đạn thù hay bởi đạn của ta,
Hào hùng quá một đời trai chí cả.

Người bị bắt chôn lao tù chịu khổ,
Đã bao năm vẫn chưa có ngày tha,
Chiến đấu thành công, mình có tự do,
Còn thất bại xin ai cho phát súng.

Cuộc tranh đấu ôi tang thương, bi thảm,
Hiến dâng về đất mẹ với tương lai,
“Đèn nhà ai hay đóm lửa quê người” (*)
Trong u tối sáng soi lòng yêu nước.

Nguyễn P. Thúy
August 16, 2006

* “Này em, anh sẽ về bên kia biên giới.

Đèn nhà ai hay đóm lửa quê người”

Hai câu trong nhạc phẩm “Trăng Chiến Khu” của kháng chiến quân/nhạc sĩ Trần Thiện Khải, đã tự sát sau khi bị thương trên đường Đông Tiến từ Thái Lan về Việt Nam.